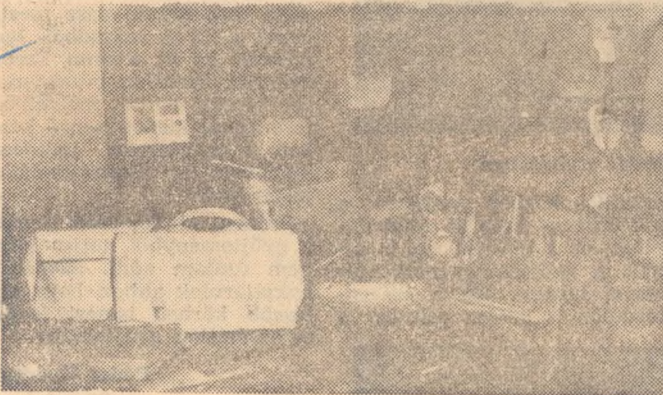

! Könyvtár kell! Könyvtár kell! Könyvtár kell! Könyvtár kell!

Szabó Ervin Könyvtár: saját jegyzet.

Közgazdasági Egyetem könyvtára: a táskáknak már csak a dohányzóban jut hely. Egyelőre csak a táskáknak...

Nyáron itt is jó. De esőben hova?

— Csak reklámot ne csináljanak a Könyvtárnak! — így kiált fel Marót Miklós, a Szabó Ervin Könyvtár olvasótermi szolgálatának vezetője, amikor megmondjuk, hogy az Orvosegyetem munkatársai vagyunk és tanuló medikusokról szeretnénk riportot készíteni. Hangjából csaknem könyörgést érezni.

— El vagyunk látva orvostanhallgatókkal, el vagyunk látva — ismétli meg az állítványt a nyomaték kedvéért, s aztán kezd szavainak magyarázatához.

Az olvasótermi férőhelyek felét orvostanhallgatók foglalják el. Tavalyi statisztikát mutat: 884 orvostanhallgató iratkozott be az olvasóterem-

be és mindössze 160 iratkozott be kölcsönzésre. Ez azt mutatja, hogy az olvasóteremben kizárólag saját jegyzeteiket használják. Nagy számukból látszik, hogy szükségük van egy helyre, ahol tanulhatnak, ahol meleg van és nyugalom.

— Hát az éppen nincs, mert az olvasóteremünkben tanulószoba lett! Ez azzal jár, hogy állandó járkálás van, párosával tanulnak, fölmondják egymásnak az anyagot — ez minden, csak nem nyugalom az olvasásban elmélyedni kívánóknak. És a zajon kívül nagyon nagy problémánk, hogy a könyvtár könyveit nem tudják használni azok, akiknek szükségük volna rájuk, hiszen nem férnek be az olvasóterembe azoktól, akik kizárólag a saját jegyzetüket használják.

— Ősszel járt a könyvtár küldöttsége a rektor úrnál. Kértük, segítsen valamiképpen megoldani ezt az áldatlan helyzetet. Elmondtuk, hogy mi megértjük: nem lehet az utcára tenni a tanulókat és szeretnénk is segíteni rajtuk. De ez így nem megy! A Széchenyi és az Egyetemi Könyvtár már bevezette, hogy

nem lehet bevinni az olvasóterembe saját jegyzetet. Mi nem akarunk ehhez a megoldáshoz folyamodni. Felajánlottuk a rektor úrnak, hogy kölcsön adjuk az orvostanhallgatóknak szükséges (és a számukra beszerzett!) könyveket. Azt javasoltuk: egy tanteremből létesítsenek legalább vizsgaidőszakban tanulószobát és azt lássák el kézikönyvekkel. De hát egyelőre még változatlan a helyzet! — ezt halljuk Marót Miklóstól.

Bemegyünk az olvasóterembe. Csaknem minden második ember előtt saját jegyzet, füzetek, szótárak. Az orvostanhallgatók vizsgára készülnek...

A Közgazdasági Egyetem könyvtára is úgy ismert, mint amit „megszálltak” a medikusok és medikák. Előre kell bocsátani: itt sem szívesen látott vendégek. Rossz ez elsősorban nekik, de kellemetlen a könyvtár dolgozóinak is, hiszen a könyvtárak kapui senki előtt sem lehetnek csukva. Vagy mégis? Május 15-től a Közgazdasági Egyetem könyvtárába csak 11 órától mehetnek be a mi egyetemistáink. Hogy miért? Ezt Banka Tibor főkönyvtárostól kérdezzük:

— Végső szükségünkben kellett bevezetni ezt az intézkedést. 316 férőhelyes az olvasóteremünk és vizsgaidőszakban nem fértek be a saját egyetemistáink. Intézményünk jellegénél fogva mi az ideológiai tárgyakhoz tudunk elsősorban segítséget nyújtani és egyetemistáinknak nagy szükségük van arra, hogy forogassák a könyvtár szabad polcon elhelyezett könyveit. Az elmúlt vizsgaidőszakban fordult elő, hogy medikusok beállítottak koponyáival, láb-szárcsonttal és elkezdtek tanulni... Minket nem zavart, be is engedtük őket, de elképzelhető, hogy a többi, ilyen látványhoz nem szokott olvasóra nem maradtak éppen hatástalanok ezek a szemléltető eszközök!

— A könyvtárunkban tanuló más egyetemistáknak kétharmada orvostanhallgató. Szorgalmasak és sokat tanulnak — ezért csak dicsérni lehet őket, de helyhiányukban még ezek a pozitívumok is visszajukra fordulnak. Hiszen azért nem jöhetnek most már fél 9-kor tanulni, mert elfoglalták a mi egyetemistáink helyét. 11 órakor a még üresen maradt helyekre engedhetjük csak be őket. — Maga Banka Tibor sem örül ennek a megoldásnak, és a többi könyvtári dolgozó sem. De meg kell érteni őket, hiszen igazuk van.

A hibát ott kell keresni, hogy miért nincs az ország egyik legnagyobb egyetemének könyvtára, egy olvasóterme, ahol a hallgatók ott-hon éreznék magukat, ahova bevihetnék szemléltető eszközeiket, jegyzeteiket, ahol reggeltől délutánig nyugodtan tanulhatnának?! Beadványok sokasága ment már ez ügyben az Egészségügyi Minisztériumba. Mikor hallják meg: Könyvtár kell!

Győri Zsuzsa —
Kemény László